

Full diocesà

7 d'octubre del 2018

p5 i p8 – Tot a punt per a l'esdeveniment de l'Oratori Musical Episcopus

p6 i p7 – Sínode dedicat als joves i canonitzacions a Roma

Resar el rosari per l'Església

El Sant Pare ha decidit convidar els fidels de tot el món a resar cada dia el sant rosari durant tot el mes març d'octubre i a unir-se així en comunió i penitència, com a poble de Déu, per demanar a la Verge Maria i a sant Miquel Arcàngel que protegeixin l'Església del diable, que sempre pretén separar-nos de Déu i entre nosaltres.

El Papa fa una crida a tots els fidels del món, convidant-los a acabar el rés del rosari amb l'antiga invocació «Sub tuum praesídium» i amb l'oració a sant Miguel Arcàngel, que protegeix i ajuda en la lluita contra el mal (Ap 12, 7-12).

L'oració, va afirmar el Pontífex fa pocs dies, l'11 de setembre, en una homilia, citant el primer capítol del Llibre de Job, és una arma contra el gran acusador que «vaga pel món a la recerca d'acusacions». Sols l'oració pot derrotar-lo. Els místics russos i els grans sants de totes les tradicions aconsellaven, en moments de turbulència espiritual, protegir-se sota el mantell de la santa Mare de Déu pronunciant la invocació esmentada.

Aquesta invocació diu així:

Sota el vostre mantell ens emparem, santa Mare de Déu. Escolteu les nostres pregàries en tota necessitat i aparteu-nos sempre dels perills, Verge gloriosa i beneïda.

Amb aquesta sol·licitud d'intercessió, el Sant Pare demana als fidels de tot el món que resin perquè la santa Mare de Déu posi l'Església sota el seu mantell protector, per defensar-la dels atacs del maligne, el gran acusador, i fer-la, al mateix temps, sempre més conscient de les culpes, dels errors, dels abusos comesos en el present i en el passat i compromesa a lluitar sense cap vacil·lació perquè el mal no prevalgui. El Papa també ha demanat que el rés del sant rosari durant el mes d'octubre conclouï amb l'oració escrita per Lleó XIII:

Arcàngel sant Miquel, defenseu-nos en la lluita, sigueu el nostre ajut contra la dolenteria i els paranyes del dimoni. Supliquem que Déu el mantingui sota el seu imperi i vós, Príncep de la milícia celestial, llanceu a l'infern, amb el poder diví, Satanàs i els altres esperits malvats, que corren pel món buscant de perdre les ànimes. Amén.

«Allò que Déu ha unit, l'home no ho pot separar»

Diumenge XXVII durant l'any / Cicle B

Lectura del llibre del Gènesi

El Senyor-Déu digué: «No seria bo que l'home estigués sol. Li faré qui l'ajudi i l'acompanyi.» El Senyor-Déu modelà amb terra totes les bèsties salvatges i tots els ocells, i els presentà a l'home, a veure quin nom els donaria: el nom que l'home donava a cada un dels animals era el seu nom. L'home donà el nom a cadascun dels animals domèstics i salvatges i a cadascun dels ocells, però no en trobà cap capaç d'ajudar-lo i fer-li companyia. Llavors el Senyor-Déu va fer caure l'home en un son profund. Quan quedà adormit, li prengué una de les costelles i omplí amb carn el buit que havia deixat. Després, de la costella que havia pres, el Senyor-Déu va fer-ne la dona, i la presentà a l'home. L'home digué: «Aquesta sí que és os dels meus ossos i carn de la meva carn. El seu nom serà l'esposa, perquè ha estat presa de l'espòs.» Per això l'home deixa el pare i la mare per unir-se a la seva esposa, i des d'aquell moment ells dos formen una sola família.

(2,18-24)

Salm responsorial

Que el Senyor ens beneeixi tota la vida.

(Salm 127)

Lectura de la carta als cristians hebreus

Germans, Jesús, abaixat, va ser posat un moment per sota dels àngels, però ara, després de la passió i la mort, el veiem coronat de glòria i de prestigi, perquè Déu, que ens estima, va voler que morís per tots. Déu, que ho ha creat tot i ho ha destinat tot a ell mateix, volia portar molts fills a la glòria, i convenia que aquell qui els havia de guiar a la salvació fos consagrat pels sofriments. Tant el qui santifica com els qui són santificats tenen un mateix pare, i per això no s'avergonyeix d'anomenar-los germans.

(2,9-11)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

En aquell temps, els fariseus anaren a trobar Jesús per provar-lo, i li preguntaren si el marit es podia divorciar de la seva dona. Ell els preguntà: «Què us va ordenar Moisès?» Li respongueren: «Moisès permet de donar a l'esposa un document de divorci i separar-se.» Jesús els digué: «Moisès

va escriure aquesta prescripció perquè sou tan durs de cor. Però al principi, Déu creà l'home i la dona. Per això deixa el pare i la mare, per unir-se a la seva esposa, i ells dos formen una sola família. Per tant, ja no són dos, sinó una sola família. Allò que Déu ha unit, l'home no ho pot separar.» Un cop a casa, els deixebles tornaren a preguntar-lo sobre això mateix. Jesús els digué: «Aquell qui es divorcia de la seva dona i es casa amb una altra comet adulteri contra la primera, i si la dona es divorcia del seu marit i es casa amb un altre, comet adulteri.»

(10,2-16)

«Aquell qui es divorcia de la seva dona i es casa amb una altra comet adulteri contra la primera, i si la dona es divorcia del seu marit i es casa amb un altre, comet adulteri»

Recuperem l'essència

Jean Hakolimana, prev.

En l'evangeli d'aquest diumenge veiem com els fariseus s'acosten a Jesús amb una preocupació real sobre la possibilitat del divorci i les seves condicions. Els mestres n'havien fet un estudi casuístic exhaustiu. Fins i tot s'havia arribat a debatre si el divorci es podia donar arran d'un sopar mal preparat. Jesús no s'en-calla en aquest debat casuístic sinó que els convida a tornar a la font per a mirar les coses en la seva puresa: «Al principi, Déu creà l'home i la dona... i ells dos formen una sola carn.» Jesús procura assegurar la base de la qual es desprenen les nostres decisions diàries en aquest àmbit. El mètode de Jesús ens pot ajudar a estalviar-nos debats estèrils que fan molt soroll i poc servei.

Estem immersos en canvis socials profunds que generen cada vegada més dificultats a l'hora d'encaixar la vida diària amb l'exigència de la fe: si els divorciats poden combregar o no, si la confessió és un pas obligat per a combregar, si hi ha o no compatibilitat entre la condició homosexual i els ordes... tants debats que correm el risc d'acabar desbordats i enfadats, entre tots. Seguint el ritme amb el qual es donen els canvis i els matisos que els acompanyen, podem acabar extenuats. Potser ens convé recuperar aquest mètode de Jesús. Ensenyar incansablement l'amor del Pare que s'ha manifestat en Jesús mort i ressuscitat. Assegurant aquesta base, oferim mitjans als fills i filles de Déu per a discernir com respondre a aquest amor, sense per part nostra caure en la casuística farisea del que es pot fer o no. Tanmateix, per a portar la gent a la frescor de l'evangeli, primer ens hem de situar nosaltres mateixos en la seva òrbita.

La imatge

La segona part de l'evangeli llegit fa dels infants un model de l'acolliment del Regne de Déu. L'ideal de matrimoni, tal com Jesús el proposa, topa amb la manera que la cultura ambient enfoca les vivències de la parella.

N'hi ha prou amb aconseguir un contracte? O bé fer per assegurar-se la felicitat? L'espòs, l'esposa, reben de Déu un regal, que no han triat i que hauran de conrear.

Deixeu que els nens vinguin a mi (1884). F. Uhde

Agenda

Lit. hores: Setmana III

8 dilluns

— Sant Simeó
— Sant Nèstor
— Santa Thais
Ga 1,6-12/Salm 110/Lc 10,25-37

9 dimarts

— Santa Sara
— Sant Abraham
— Sant Dionís
— Sant Joan Leonardi
Ga 1,13-24/Salm 138/Lc 10,38-42

10 dimecres

— Sant Tomàs de Villanueva
— Sant Sabí
— Sant Daniel Comboni
Ga 2,1-2.7-14/Salm 116/Lc 11,1-4

11 dijous

— Sant Germà
— Sant Joan XXIII
— Santa Maria Soledad Torres Acosta
— Ntra. Sra. de Begoña
Ga 3,1-5/Lc 1, 69-75/Lc 11,5-13

12 divendres

— La Mare de Déu del Pilar
1Cr 15,3-4. 15-16. 16,1-2 o bé Ac
1,12-14/Salm 26/Lc 11,27-28

13 dissabte

— Sant Eduard
— Beat Manuel Borràs de Tarragona
Ga 3,22-29/Salm 104/Lc 11,27-28

14 diumenge XXVII de durant l'any, cicle B

Sv 7,7-11/Salm 89/He 4,12-13/Mc 10,17.30

Desè aniversari de la parròquia de la Mare de Déu del Roser de Manresa

Manuel López Ceballos, prev.

Avui, diumenge dia 7 d'octubre, celebrem els deu anys de constitució de la parròquia de la Mare de Déu del Roser de Manresa, del barri del Xup. És la parròquia més jove del bisbat de Vic i de tot Catalunya. Aquesta parròquia té un rostre que li hem donat entre tots. Queden una mica llunyans els difícils inicis d'aquesta parròquia. Gairebé no hi havia comunitat, ens trobàvem amb un local en pèssimes condicions. Recordo que el primer dia que vaig arribar-hi em vaig trobar amb un grup de deu persones, la Dolores, la Maria, la Nieves, la Generosa, l'Eusebia, la Josefa, l'Antonia, la Carmen, l'Ignacio i la Roser. Eren les forces vives d'aquesta incipient església, i de seguida vaig dir en veu alta: «I què fem aquí?» I recordo que amb molta fe i tossuderia em van dir: «Doncs resar el rosari. Si resem el rosari cada dia, Maria ens ajudarà.» Sense gaire convenciment, us vaig fer cas. El fet és que realment la nostra parròquia del Roser és tota ella un miracle. Tot el que tenim ens ha estat regalat. Les quatre campanes, les imatges, els bancs, els objectes litúrgics... I fins i tot la comunitat de 10 ha passat a ser d'una mitjana de 90 persones que assisteixen cada diumenge a missa. He tingut l'honor de ser-ne el primer rector.

Escollírem com a patrona la Mare de Déu del Roser per aclamació popular de la gent i perquè històricament l'església està situada en el camí ral que va a Manresa i al seu costat s'hi troba una capella del Roser en el mas del Xup. El 24 de juny del 2007 es consagrà l'església i el segon diumenge de març del 2008 s'erigí com a parròquia. Durant tretze anys, cada segon diumenge de març, la parròquia ha anat a peu i

amb autocar a Montserrat per demanar gràcies i per agrair a la Moreneta haver aconseguit que fóssim parròquia. En aquests deu anys hem tingut casaments, confirmacions, comunions, batejos, defuncions, catequesi, Càritas parroquial, visitadors de malalts, servei d'escolans i un cor parroquial, com qualsevol altra parròquia de la ciutat.

S'ha intentat que, al llarg d'aquesta dècada, la parròquia fos una escola de pregària, amb l'Eucaristia, amb l'adoració, amb el rosari.

Sempre he intentat, seguint l'esperit de sant Agustí, que la meva vocació esdevingui ser «cristià entre vosaltres, prevere per a vosaltres».

També hem treballat intensament perquè la nostra parròquia fos un lloc d'acolliment i d'esperança. Tal com el papa Joan Pau II convidava l'Església a donar esperança: «Que ningú no se senti sense família en aquest món: l'església és casa i família per a tothom, sobretot per als qui estan cansats i afeixugats» (exhortació apostòlica *La missió de la família cristiana en el món d'avui*, any 1983).

Que Maria, la serventa del Senyor, ajudi la nostra parròquia a ser Església maternal, Església acollidora i sol·lícita envers tothom. Que ella estigui sempre al costat de nosaltres, dels nostres malalts, dels nostres avis, que són la saviesa del poble, dels nostres infants i joves. Que per a tot el nostre barri sigui signe de consoli i de segura esperança.

Testimonis d'un esdeveniment únic

Tot a punt per l'Oratori musical - Concert d'homenatge als bisbes Oliba i Torras i Bages

Ariadna Riu Saiz, cantaire

L'oratori és una extensa i excel·lent obra musical creada per un gran mestre i compositor, Mons. Valentí Miserachs.

Com a membre de la Coral Resson, és tot un honor participar en aquest projecte tan ambiciós amb altres corals, l'Orquestra Simfònica del Vallès i solistes de renom en diferents escenaris.

A cada concert, l'espectador podrà viatjar, literàriament i musicalment, per diferents indrets de Catalunya.

Formar part d'un espectacle d'aquestes dimensions representa un gran repte i una recompensa tot el treball dut a terme per moltes persones.

És una oportunitat única per a poder repassar la història del bisbat de Vic mitjançant el llenguatge universal de la música.

Josep Miquel Mindán, director adjunt

Poques vegades sorgeix la possibilitat de participar en un projecte com aquest. Les raons que fan tan especial aquest oratori són moltes. En primer lloc, pel fet que involucren moltes corals del bisbat que normalment no treballen juntes i això crea uns vincles i unes coneixences molt especials. En segon lloc, tenir la possibilitat d'actuar en alguns dels temples més emblemàtics del bisbat, sense oblidar l'única actuació a la Sagrada Família de Barcelona. Un altre motiu és sens dubte poder estrenar l'obra en si mateixa. El mestratge de Mons. Valentí Miserachs per a compondre aquesta obra basant-se en tantíssimes melodies sacres populars del nostre país converteix aquest diàleg patriarcal en una autèntica obra d'orfebreria musical. Un projecte únic, del qual espero que els feligresos i el públic en general gaudeixin tant com els participants ho estem fent en preparar-lo.

David Maria Gentile, baríton

No és gens fàcil resumir en poques paraules una obra tan profunda, tant a nivell textual com musical. El meravellós text de Mn. Josep Ruai Vinyet es fon amb la música sublim del mestre Mn. Valentí Miserachs Grau, creant un clima de sublimació on tothom podrà copsar la bellesa de la catalanitat i el seu orgull identitari i religiós, l'amor a Déu i a la santa Església. S'atribueix al Venerable Josep Torras i Bages, el paper del qual em trobaré interpretant en aquest esplèndid oratori, amb immens honor i religiosa dedicació de part meua, la frase «Catalunya serà cristiana o no serà». L'eco d'aquesta frase, que, essent jo romà, no ha deixat de colpir-me, el públic podrà ben sentir-lo, i li reforçarà els motius de poder-se gloriar de la pròpia identitat cultural i religiosa, de la pròpia història, feta d'homes il·lustres, als ulls de Déu, de l'Església, del món.

Calendari

12 d'octubre; 18,30h, catedral de Vic.
13 d'octubre; 19h, Santa Maria de Ripoll.
14 d'octubre; 18h, Sagrada Família de Barcelona.
3 de novembre; 19h, Santa Maria de la Seu de Manresa.
10 de novembre; 18h, Santa Maria d'Igualada.

On adquirir entrades?

Per internet a www.codetickets.com.
També a: Catedral de Vic, Santa Maria d'Igualada, la Seu de Manresa, Santa Maria de Ripoll.

Canonitzacions a Roma durant els treballs del Sínode per als Joves

Redacció

Del 3 al 28 d'octubre s'està celebrant a Roma la XV Assemblea General Ordinària del Sínode dels Bisbes amb el tema «Els joves, la fe i el discerniment vocacional», en la qual participarà el cardenal Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona.

Aquest Sínode ha estat convocat pel papa Francesc per a estudiar i prendre decisions sobre un tema que el preocupa i que interessa a tota l'Església, amb l'objectiu d'acompanyar els joves en el seu camí existencial cap a la maduresa perquè, a través d'un procés de discerniment, puguin descobrir el seu projecte de vida i realitzar-lo amb alegria, obrint-se a la trobada amb Déu i amb els homes i participant activament en l'edificació de l'Església i de la societat.

Diuenge vinent se celebrarà una gran cerimònia de canonització d'alguns beats, un breu perfil biogràfic dels quals publiquem en el present número.

Aquest Sínode ha estat precedit per un treball de preparació intens, amb la participació de molts joves. Pel març, el Papa es va reunir amb tres-cents joves a Roma per celebrar la reunió pre-sidonal, de la qual van sortir les bases d'un document, l'*Instrumentum laboris*, que serà l'eina de treball del Sínode.

Aquest document s'ha vist enriquit també amb les opinions de milers de joves d'arreu del món que a través de les xarxes social han fet les seves aportacions.

El cardenal Joan Josep Omella, reproduint unes paraules del Sant Pare, diu que en aquest Sínode «l'atenció, la pregària i la reflexió de l'Església estaran posades en vosaltres, els joves, amb el desig de comprendre i, sobretot, d'acollir el do preciós que representeu per a Déu, per a l'Església i per al món».

Nunzio Sulprizio

Jove italià (1817-1836), orfe des de ben petit. Treballava a les ordres del seu oncle, que el maltractava i li provocà una greu ferida a la cama, la qual derivà en crònica i incurable. Els seus grans sofriments foren suportants amb un ànim serè i alegre. D'una gran vida d'oració, sempre va consolar i estimar els altres malalts.

Pau VI

Giovanni Battista Montini fou pontífex entre 1963 i 1978. Continuà i clausurà el Concili Vaticà II, s'obrí a l'ecumenisme i al diàleg amb el món, amb viatges i diàleg amb els artistes. Reformà la

cúria romana. En els anys difícils del postconcili, confirmà la fe dels creients (el «Credo del Poble de Déu») i defensà la regulació natural dels naixements, el celibat eclesiàstic i un just desenvolupament dels pobles.

Óscar Romero

Arquebisbe de San Salvador entre 1977 i 1980, el seu pontificat fou cèlebre per la prèdica en defensa dels drets humans i per la solidaritat amb les víctimes de la violència política

que assolava el Salvador.

L'assassinat d'un jesuïta li obrí els ulls i impulsà un missatge en favor del més desprotegits. Morí assassinat mentre celebrava missa.

Francesco Spinelli

Sacerdot italià (1853-1913), fundador de dues congregacions religioses femenines.

Les seves obres van posar al centre un amor més ardent a l'Eucaristia, celebrada i adorada, per testimoniar-la en un amor més ardent als pobres i als germans.

Ell mateix va donar exemple amb una vida eucarística extraordinària i un amor als necessitats, en qui hi veia la presència de Jesús.

Vincenzo Romano

Sacerdot italià (1751-1831). Va ser rector durant tota la seva vida del seu poble natal, Torre del Greco, prop de Nàpols. Fou un rector amb una gran fama de santedat i d'unitat de vida.

Reconstruí el temple destruït per l'erupció del Vesubi, guià la comunitat confirmant-la en la fe i visqué extraordinàriament la caritat, especialment amb les necessitats de la gent de mar.

Nazaria March

Religiosa madrilenya (1889-1943) que passà la major part de la seva vida a Bolívia. D'origen humil, ingressà en les Germanetes dels Ancians Desemparats amb el nom de Nazaria de Santa Teresa, d'on sortí per fundar les Missioneres de la Croada Pontífica, dedicades a les escoles i a la promoció de la dona amb una espiritualitat molt ignasiana. Morí a l'Argentina amb fama de santedat.

Katharina Kasper

Religiosa alemanya (1820-1898), amb una claríssima vocació des de ben joveneta.

Fundà les Serventes Pobres de Jesucrist, per a servir els pobres i els malalts.

Nascuda en el si d'una humil família camperola, fou una dona plena de fe i de fortalesa, que hagué de superar grans dificultats.

La Dita

«Fer-se'n creus...»

Sebastià Codina, prev.

Tant els qui anem a missa sovint com els qui només hi van *quando coeli*... quan parlem ens fem un fart de citar la Bíblia:

Fer-se'n creus... (venir de nou, quedar esparverat).

Portar la creu... (aguantar el xàfec dels entrebancs i maldecaps).

Com un esperitat... (de mala manera i a la desesperada).

De la pell de Barrabàs... (de conducta reprobable).

Més negre que un pecat... (lleig i repugnant).

El benjamí de la família... (el més petit de tots; el caganiu de Jacob).

Plorar com una Magdalena... (recorda els sanglots de la Magdalena).

Semrar cugula... (provocar malestar o embolics, calumniar, difamar).

Glossa

Oliba i Torras i Bages, dos patriarques en diàleg

Romà Casanova, bisbe de Vic

Des de finals de l'any 2015 i fins a finals d'aquest any, 2018, han estat moltes les iniciatives d'índoles diferents (culturals, religioses, celebratives, patrimonials...) que s'han realitzat arreu de la nostra diòcesi. A més de tenir present el bisbe Cinidi, el primer prelat d'aquesta seu ausonenca que consta en la història, i el bisbe Veyan, en la seva faceta d'home il·lustrat, que va deixar la seva petjada en la nova catedral; en aquest temps fem memòria de dos bisbes més, els quals són figures eminentes de la nostra història.

Estem en la recta final d'aquesta celebració d'efemèrides relacionades amb aquests quatre bisbes que acabo de mencionar. I en aquest tram, com ja s'ha dit, tindrem el goig de viure un diàleg entre el bisbe Oliba i el bisbe Torras i Bages, ambdós «patriarques», no solament de la nostra Església de Vic, sinó també de la nostra Catalunya. Els encarregats de donar vida als dos patriarques són Mn. Josep Ruaix i Vinyet i Mons. Valentí Miserachs i Grau; el primer posant-hi la paraula, i el segon, la música. Però no ells sols, sinó que una orquestra molt bona i uns bons cors i solistes faran possible aquest oratori musical. Sense oblidar, però, el treball de molts altres que possibilitaran que aquest oratori musical sigui un bon homenatge per a

aquestes dues figures incomparables i, al mateix temps, sigui entrar més i més en l'amor a la nostra diòcesi, amb el seu passat, el seu present i el seu futur obert a l'amor misericordiós de Déu.

Aquest esdeveniment poètico-musical serà un moment de trobament amb la nostra història i geografia, per a escoltar com el nostre cor batega d'amor a la nostra Església de Vic. I, per això mateix, s'interpretarà en quatre llocs significatius de la diòcesi, a fi que tothom que hi vulgui participar ho pugui fer a prop de la seva residència. Com ja s'ha dit serà a les ciutats cabdals del nostre territori diocesà: Vic, Manresa i Igualada; i a la vila comtal de Ripoll, ja que el bisbe Oliba fou abat del monestir de Santa Maria d'aquesta vila. Però també, donada la transcendència d'aquests dos bisbes de Vic, es podrà viure a la basílica de la Sagrada Família de Barcelona.

Tot això us ho dic perquè us vull fer present la meva invitació a participar-hi, ja que ha estat pensat per a vosaltres, que estimeu el nostre bisbat de Vic. Estic cert que en gaudireu i, al mateix temps, us encoratjarà a viure amb orgull la fe en Crist.

Director: Xavier Bisbal. Santa Maria 1. 08500 Vic. Tel. 93 883 26 55. A/e: mitjans-comunicacio@bisbatvic.com

Disseny: Casals i Cots / DiacDisseny. Ronda Camprodon, núm 2. 08500 Vic. Tel. 670 490 532. Administració, impressió i distribució: Gràfiques Diac Vic. Ronda Camprodon, núm. 2. 08500 Vic. Tel. 93 886 93 49. Dipòsit legal: 14.355/60. Xarxes: www.fulldiocesa.cat / info@fulldiocesa.cat / [@fulldiocesa](https://twitter.com/fulldiocesa)

